

30.4.5

71a → 72a (שתי נפשות ושיעור אחד) → (משנה ג) 71a

1. והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב: ויקרא יא, מ
 2. וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: במדבר יט, טז
 3. כל הגגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משפן ה' טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: במדבר יט, יג
 4. ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ויקרא כא, יא

- I טומאת מת status of עובר who dies *in utero vis-à-vis* משנה ג
- a If: the midwife reaches in and touches the (dead) foetus, she is טמא with full שבעה
 b But: the mother isn't טמא until the foetus is expelled from her body
- II טומאת מת (an object which is otherwise vulnerable to טומאה, which is inside a person)
- a Just as: טומאה doesn't infect, similarly טהרה בלועה is not infected by טומאה
 b Source for טומאה בלועה v. 1, even if someone ate נבלה just before sunset, and מקוה, followed by sunset, is טהרה
 i Even though: the נבילה meat is still in his stomach; since it is בלועה, doesn't generate טומאה to his body
 ii note: this is only a valid proof if we accept ר' יוחנן's ruling that for any kind of טומאה, the food must be inedible to a dog (נפסל מאכילת כלב) to lose its stigma of נבילה;
 1 but: according to בר פדא, that we only require it to be נפסל מאכילת הגר to be ineffective in generating חמורה (i.e. to a person) – no proof – the minute our subject ate it, it became “inedible” to anyone else
 (a) answer: that point only applies to those who were aware that he ate it; if unaware, might still eat it
- c source for טהרה בלועה ק"ו from חרס (אהל המת) which, if sealed, protects טהרה contents from טומאה but can't protect טמא contents from generating טומאה (as that is טומאה רצוצה which goes straight up)
 i application: therefore, if a person can “rescue” טומאה inside of her from generating out, certainly protects טהרה
 1 challenge: טהרה טומאה from the back, unlike people
 2 defense: we aren't referencing טומאה גב; indeed, we are referencing טומאה, where חרס טומאה is more severe (אור)
 ii note: this establishes “protection” for בלועה דלמעלה (if swallowed orally); how do we know בלועה דלמטה?
 1 Answer: ק"ו – mouth doesn't digest as much as “nether regions”
 2 Challenge: intestines (etc.) only digest due to ingestion from mouth
 (a) Nonetheless: the digestion in the intestines is greater
- d Note: this only establishes טהרה/טהרה בלועה for a person; how do we know that it holds for animal?
 i Answer: ק"ו – if humans, who are vulnerable to טומאה while alive, protect that which is inside – ק"ו that animals do
 ii Challenge: טמא אדם – person's clothes in המנוגע aren't immediately טמא, but animal's כלים are – אדם
 1 Defense: vessels that אדם is carrying are טמא immediately, just like בהמה
- e טומאה's challenge: both of these (טהרה בלועה and טומאה בלועה) are already in משניות יח: (מקוואות יח:)
 i טומאה בלועה: if he swallowed טמא, טבעת טמא, he may go to מקוה and eat טרומה – once he vomits it out, it's מטמא him
 ii טהרה בלועה: if he swallowed טהרה, טבעת טהרה, entered אהל המת, was then purified and then vomited it out – still טהרה
 iii טהרה's dictum addressed 2 rings, טהרה and טמא – in spite of direct contact, טמא does not “infect” טהרה
 1 challenge: our משנה; the עובר and חיה's arm are like a pure and impure ring together – yet the חיה is “infected”
 (a) answer (רבה): the עובר is destined to come out (→ treated as if outside and is מטמא)
 (i) challenge (רבה): the ring is also destined to come out
 (b) answer (מר' יוסף): טומאה (in our משנה) is not טהרה – it is מד'ס – מן התורה
 (i) not only: to ר"ע who holds that an עובר (that dies) *in utero* is טמא
 (ii) but even: to ר' ישמעאל who holds that it is טהרה –
 1. nonetheless: there's טומאה דרבנן, as precaution against the foetus entered the birth canal
 2. challenge: if so, that טומאה should apply to the (host) mother as well (in our משנה – it does not)
 3. answer: the mother feels if it comes out
 a. challenge: why can't she tell the חיה; until then – טהרה
 b. answer: she's too engrossed in her own pain to remember to inform the חיה
- III Background: dispute ר"ע/ר"י invoked above; built on השדה (v. 2)
- a ר"י: this excludes a foetus
 b ר"ע: it includes the cover and sides of the coffin (or catacomb)
 i note: ר"י holds that טומאת דופק וגולל are הלמ"מ – no verse needed
 ii ר"ע holds that there is טומאת מת מה"ת for a foetus from בנפש (v. 3)
 1 ר"י: uses that phrase to infer that רביעית דם that comes from a מת has טומאת מת – the “נפש” is מטמא
 2 ר"ע: infers from נפשת מת (v. 4) – from where he also learns that a רביעית coming from 2 מתים is מטמא באהל